

تایم و گاردین از تغییر رفتار روسیه در عرصه بین الملل خبر می دهند

روسیه چندی پیش پرچم خود را در قطب شمال نصب کرد، موشک قاره پیمای جدیدی را آزمایش کرد که می تواند از سیر ضد موشکی واشنگتن بگذرد .

سرویس روسیه/آران نیوز

خبرگزاری آران/سرویس روسیه: تایم و گاردین با چاپ گزارشی از تغییر رفتار روسیه در عرصه بین المللی خبر می دهند.

به گزارش خبرگزاری آران ، هفته نامه تایم می نویسد : از سر گیری رقابت بین واشنگتن و مسکو شگفت انگیز نیست، با در نظر داشتن این که روسیه تنها در سال های ۱۹۹۰ ضعیف شده بود.

اما نرخ ۷۰ دلاری برای هر بشکه نفت به کرملین اجازه داد که هزینه خود را پر کرده و بودجه را صرف صنایع نظامی کند. افزایش هزینه های نظامی بدنبال گام های غیر دوستانه از سوی واشنگتن دیده شد: توسعه ناتو، برنامه ساخت سیر ضد موشکی در چک و لهستان، جنگ در عراق. روسیه در پاسخ به این اقدام ها، چندی پیش پرچم خود را در قطب شمال نصب کرد، موشک قاره پیمای جدیدی را آزمایش کرد که می تواند از سیر ضد موشکی واشنگتن بگذرد و اقدامات سازمان ملل متحد در رابطه با اعطای رسمی استقلال به کوزوو از سر بیستان که متفق روسیه است را متوقف نمود.

واشنگتن از اقدامات روسیه ابراز نگرانی نمی کند. اما در دولت آمریکا حس می کنند که روابط با روسیه بدین علت خدشه دار شده است که دولت آمریکا مشغول "جنگ جهانی با تروریسم" و مناقشه در عراق است.

"آریل کوهن" کارشناس امور روسیه در بنیاد "میراث" واشنگتن توضیح می دهد که آمریکا مدتی طولانی ارزیابی نادرستی از روسیه پس از فروپاشی داشت: "آنان گمان می کردند که روسیه همانند فرانسه خواهد بود، کشوری که اغلب معترض می شود، زیاد حرف می زند و هیچ کاری نمی کند".

روزنامه گاردین نیز به نویسنده ای روس که در لندن زندگی می کند، امکان صحبت می دهد. "آنا ماتویوا" در مقاله "پوتین قدرت را به نمایش می گذارد"، می نویسد: گام های کنونی در راستای احیای مجموعه های نظامی-صنعتی و از سر گیری کشیک نارگان استراتژیک، در کل اقداماتی قانونمند هستند، این واکنش به تحقیر سال های ۱۹۹۰ است. برای پوتین این اقدامات، "تلافی" برخورد غیر عادلانه غرب با روسیه در زمانی است که این کشور ضعیف شده بود. پایان یافتن جهان دو قطبی به آمریکا این حس را داد که مسئول جهان است و این به حس حکمرانی بی حد تبدیل شد. روسیه در عدم موافقت خود با چنین مدل جهانی تنها نیست و مسکو می تواند کاری کند که حرف او را بشنوند.

شاید بد نبود که با پدیدار شدن چنین مهره های جدیدی همچون روسیه و چین، دست درازی های آمریکا پایان می یافت. شاید در آن صورت دورنمای "عراقی جدید" مثلاً در ایران، وجود نمی داشت.

انتهای پیام.